

gúl csillagos éggé formálódnak a szerelmespár fölött. Majd ez a kamaszos romantika egyszer csak átcsap családi drámába, amikor a főszereplő fiú hazaérve az anyját egyedül találja otthon. Az apa a szeretőjénél van, felesége megrendülten ül a széttört családi idill darabjai felett. Majd a *Requiem egy álomért* című film zenéjére táncolni kezd szép technikával, kevés hitelességgel. Az előadás e pontján érzem először azt, hogy az alkotók valami nagyobbakat akartak fogni, mint amit elbírtak. Majd minden átmenet nélkül ismét visszatérünk a játékos strand világába, ahol Kispál koncert készülődik, s a rajongók már szerdán tülekednek a csütörtöki koncert helyszínén. Újabb mesés mobiltáncokkal kápráztatnak el a színészek, miközben az egyik pillanatban hányó, a másik pillanatban csókolózó lányt is megvilágítják időről-időre. Majd mikor ismét elfeledkezem magamról, újabb átmenet nélküli váltás következik: az előadás zárójelenete, amelyben Péter és Zsófi levetik magukat a völgyhídról, hogy örökre megőrizték tiszta, gyermeki szerelmük ideáját, amit még nem mocskolt be az idő – mint ahogy az Péter szülei esetében megtörtént. Bár a mobilokkal megjelenített zuhanás kevésbé sikerült, a lefektetett telefonok lassan kialakuló fénye nagyon megható.

Deda (Péter barátja) csajoszos szövege a „Quo Vadis”, azaz „Hová mész” az egész előadáson átívelő szövegmotívum. A

keresztény kultúrkörből származó idézet a szereplőket (legfőképp Pétert) megszólító kérdés lesz: Hová mész? Mit akarsz még? Eljutsz egyáltalán valahova? Hát nincs meg mindened mellette? Miért félsz a szerelemtől? Péter végül inkább a völgyhidat választja, mint hogy tovább menjen.

Az előadásban hirtelen váltásai, a néhol kibontatlan lélektani motivációk arra engednek következtetni, hogy a színészek nehezen bírtak a történet borús oldalával. A befejezés lóg a levegőben, mivel nem volt eléggé előkészítve ahhoz, hogy hiteles tudjon válni. Sokkal jobban sikerültek a komikus jelenetek, ezekben lubickolnak a szereplők. De mindenképp kiemelendő a remek csapatmunka – amely a koncentrált, pontos játéknak is köszönhető, még akkor is, ha az éneklés nem volt mindig tiszta. A *Völgyhíd* összességben felemásan sikerült előadás: az egyik pillanatban még odavagyok mindenért, majd a következőben zavarba jövök a nagy letargiától. De lényegében valami ilyesmi érzés a szerelem is...

Kelemen Kristóf

Szerzők: Endrődi-Mike Attila, Hodászi Ádám, Kelemen Kristóf, Somlyai Fanni, Szemessy Kinga, Tóth Viktória, Totobé Anita

Az országos döntőbe jutott társulatok minősítései, csoportos- és egyéni díjazottak

MINŐSÍTÉSEK

nem művészeti iskolák kategóriája

arany minősítés

népmesék alapján – MESE (Art Commandó Interaktív Színpad, Miskolc, Szeszák Szilvia)

Háy nyomán – Völgyhíd (Janus PISZT, Pécs, Tóth Zoltán)

ezüst minősítés

Németh Ervin: Keresztutak - Armand és Francois (Szeleburdiák Színpad, Pápa, Németh Ervin)

Tasnádi nyomán – Énteő Mitiők (alávaló _színkör_, Győr, Csütörtöki Tamás)

Molière és Parti Nagy nyomán – Pernelle-család (KörTeliKör, Győr, Varju Nándor)

bronz minősítés

Holdosi József nyomán – Cigánymózes (Galéria Csoport, Dombóvár, Hajós Zsuzsa)

Kőműves Kelemenné (GJG Színpad, Szekszárd, Báló Marianna)

Csehov írásaiból – Szása (Madách Gimnázium, Budapest, Karsai Veronika)

emléklap

Három király-fiúk, Közgáz Diákszínpad, Cegléd, Pocsulvalszki Aliz

Ilián Andor: Holtvoltage, Kéttannyelvű Gimnázium, Balatonalmádi, Kovács Gáborján

Marie Jones: Kövek a zsebben, Fülke Társulat, Budapest, Benkó Bence és Márton Kristóf

Életszínpad, KISZ Társulat PISZT, Pécs, Tölgyfa Gergely és Putzer Ákos

Grimm nyomán – Makacs, Radnóti, Budapest, Bethlenfalvy Ádám

MINŐSÍTÉSEK

művészeti iskolák kategóriája

arany minősítés

Emile Ajar nyomán – Elöttem az élet (Adyák KIMI Színpad 12, Debrecen, Mészáros Tibor)

Piroska és a farkas, (Gilf Kör Budakeszi, Debreczeni Márton)

ezüst minősítés

Kosztolányi Dezső: Édes Anna (XLmese, Budapest, Zuti Krisztián)

Caroll történetéből – Alíz csodaország (VMG / KIMI 11.d, Budapest, Mezey Gábor)

Molière nyomán – Don Juan Divatház (VMG / KIMI 11.d, Budapest, Golden Dániel)

bronz minősítés

Molière és Puskin felhasználásával – Létezők (Adyák KIMI Színpad 12, Debrecen, Merics János)

Pogány Gábor – Olasz Renátó: Alter(Ego) (Adyák KIMI Színpad 10, Debrecen, Olasz Renátó)

Dürrenmatt: Pillanatképek egy bolygóról (C11, Pécs, Bagossy László)

Abel Björkson: S.O.R. (VMG / KIMI 11.d, Budapest, Papp Dániel)

214-es csoport: 214-es kórterem (214-es csoport /VMG / KIMI 11.d/, Budapest, Pap Gábor)

emléklap

Capek: A végzetes szerelem játéka, Zrínyi Gimnázium KIMI, Miskolc, Varga Gábor
DA!, HMG tizenegyedé, Szentes, az osztály

KÜLÖNDÍJAK**egyéni különdíjak színészi munkáért**

Horkay Barnabás (Előttem az élet és Alter(Ego))
Fábián Péter (Kőműves Kelemenné)
Bokor Felícia (Alíz csodaországa)
Varga Lili (Alíz csodaországa és S.O.R.)
Varga Bence (Don Juan Divatház)
Simon Dávid (S.O.R. és 214-es kórterem)
Kis Veronika (214-es kórterem)
Benkó Bence (Kövek a zsebben)
Márton Kristóf (Kövek a zsebben)
Csütörtöki Ádám (Énteő Mitiők)
Kiss Sándor (Makacs)

Legjobb mellékszereplő -

Bezzegh Bettina (Alter(Ego))
Bimbó Benjámin és Bimbó Rómeó (Három királyfiúk)
Farkas Júlia (Pernelle-család)

Színpadi zenész -

Velti Máté (Keresztutak)
Zenekar (Énteő Mitiők)

Pedagógiai munkáért:

Hajós Zsuzsa

Látvány és jelmez:

Mezey Gábor

CSOPORTOS KÜLÖNDÍJAK**Mozgásért:**

a Madách Gimnázium társulata

Geg-díj:

a HMG tizenegyedé társulata

Képi világért:

Gilf Kör

KörTeliKör, Győr, Pernelle-család; Szabó Mátyás felvétele